Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2020. gada 28. maijā *

Civildienests – Ierēdņi – Sociālais nodrošinājums – Civildienesta noteikumu 73. pants – Vispārējie noteikumi par apdrošināšanu pret nelaimes gadījumu un arodslimību riskiem – 16. pants – Paziņojums par arodslimību – 22. pants – Ārstu komisija – Atteikums atzīt slimības arodizcelsmi – Ārstu komisijas slēdziena prettiesiskums

Lietā T-213/19

AW, ko pārstāv *L. Levi* un *S. Rodrigues*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv *T. Lazian* un *I. Lázaro Betancor*, pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Parlamenta 2018. gada 7. augusta lēmumus, ar kuriem ir noraidīti prasītāja 2016. gada 15. un 28. jūlijā iesniegtie lūgumi atzīt slimības arodizcelsmi,

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs R. da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*], tiesneši I. Reine un L. Trišo [*L. Truchot*] (referents),

sekretārs: *L. Ramette*, administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2020. gada 26. februāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums [1]

[..]

* Tiesvedības valoda – franču.

1 Ietverti tikai tie šā sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

Tiesību normas

[..]

Par prasības pamatotību

[..]

31 Prasītājs apgalvo, ka ārstu komisijai tās 2018. gada 10. aprīļa sanāksmē netika darīti zināmi daudzi dokumenti, kas bija iesniegti saistībā ar slimības arodizcelsmes atzīšanas procedūrām. Viņš piebilst, ka 2018. gada 12. aprīlī ārsts B nosūtīja šos pašus dokumentus ārstam C, kurš tomēr atteicās tos nodot ārstu komisijai, tādējādi izpildot it kā no Parlamenta saņemtās "norādes" neņemt vērā dokumentus, kas nosūtīti pēc 2017. gada 30. marta. Tomēr, prasītāja ieskatā, tikai ārstu komisijai, nevis iecēlējinstitūcijai bija jālemj par to, vai dokumentiem, kas tai varētu būt noderīgi, ir nozīme.

32 Šādos apstākļos, tā kā kopš konkrētās slimības arodizcelsmes atzīšanas procedūru sākšanas 2016. gada jūlijā ārstu komisijai netika nodoti visi prasītāja iesniegtie dokumenti, ārstu komisijas rīcībā neesot bijuši visi pieejamie dokumenti, kas varēja būt noderīgi tās vērtējumam, un tādējādi nav ievērota Noteikumu par apdrošināšanu 22. panta 3. punkta pirmā daļa.

[..]

44 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru mērķis, kas izvirzīts Civildienesta noteikumu normās saistībā ar ārstu komisiju, kuras viedoklis tiek lūgts saskaņā ar Civildienesta noteikumu 73. pantu, ir uzticēt medicīnas ekspertiem galīgo vērtējumu visos medicīnas jautājumos (skat. spriedumus, 1991. gada 4. oktobris, Komisija/*Gill*, C-185/90 P, EU:C:1991:380, 24. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2000. gada 16. jūnijs, C/Padome, T-84/98, EU:T:2000:156, 43. punkts un tajā minētā judikatūra). Ārstu komisijas uzdevums objektīvi un neatkarīgi veikt vērtējumu par medicīniska rakstura jautājumiem prasa, lai tās novērtējuma brīvība būtu pilnīga. Pats ārstu komisijas sniegtais medicīniskais vērtējums ir uzskatāms par galīgu, ja tas ir pieņemts saskaņā ar attiecīgajiem procesuālajiem noteikumiem. Savienības Tiesa var pārbaudīt vienīgi, pirmkārt, vai minētā komisija ir tikusi izveidota un ir darbojusies likumīgi un, otrkārt, vai tās slēdziens ir likumīgs (skat. spriedumu, 2017. gada 25. oktobris, *Lucaccioni*/Komisija, T-551/16, nav publicēts, EU:T:2017:751, 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 No Noteikumu par apdrošināšanu 22. panta 3. punkta pirmā teikuma izriet – lai ārstu komisijas slēdziens būtu sniegts likumīgi, tai ir jāvar ņemt vērā visus pieejamos dokumentus, kas var būt noderīgi tās vērtējumam (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1997. gada 15. jūlijs, R/Komisija, T-187/95, EU:T:1997:119, 49. punkts, un 2004. gada 3. marts, *Vainker*/Parlaments, T-48/01, EU:T:2004:61, 132. punkts).

46 Šajā ziņā, lai gan uz visiem dokumentiem, kas iesniegti slimības arodizcelsmes atzīšanas procedūrā, attiecas Noteikumos par apdrošināšanu paredzētā sistēma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 1. oktobris, *Vidrányi*/Komisija, C-283/90 P, EU:C:1991:361, 25. punkts), nedz Civildienesta noteikumu 73. pantā, nedz uz to pamata pieņemtajos kopīgajos noteikumos nav ietvertas normas, kurās būtu precizēts to dokumentu raksturs, kuriem ir jābūt ietvertiem ārstu komisijas rīcībā esošajos lietas materiālos, kas minēti šo noteikumu 22. panta 3. punkta pirmajā daļā.

47 Savukārt pat no šī pēdējā minētā teksta formulējuma izriet, ka lietas materiālos ir jāietver visi pieejamie dokumenti, kas var būt noderīgi ārstu komisijai, lai tā varētu veikt tās atzinuma sagatavošanai vajadzīgos vērtējumus.

48 Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka Parlaments nav nodevis ārstu komisijai atsevišķus dokumentus, kurus prasītājs sākotnēji bija iesniedzis, lai pamatotu savus lūgumus atzīt, ka attiecīgās slimības ir izraisījuši ar darbu saistīti faktori.

49 No lietas materiāliem izriet, kas arī netiek apstrīdēts, ka ārstu komisijai nepaziņotie dokumenti ir A 9. pielikuma 45. lappusē uzskaitītie dokumenti attiecībā uz lūgumu atzīt, ka rahialģijai ir arodizcelsme, un A 10. pielikuma 176. lappusē uzskaitītie dokumenti attiecībā uz lūgumu atzīt, ka stresa nātrenei (*urtica*) ir arodizcelsme (turpmāk tekstā – "strīdīgie dokumenti"). No strīdīgajiem dokumentiem 15 dokumenti attiecās uz lūgumu atzīt, ka rahialģijai ir arodizcelsme, un 19 dokumenti – uz lūgumu atzīt, ka stresa nātrenei (*urtica*) ir arodizcelsme. To skaitā it īpaši bija medicīniskie atzinumi, kuros ir atzīta šo slimību arodizcelsme, kā arī dažādi Eiropas Kopienu iestāžu kopīgās veselības apdrošināšanas sistēmas (*JSIS*) saskaņojumi attiecībā uz prasītāja ārstēšanu.

50 Parlaments norāda, ka šos dokumentus tas ir noraidījis pēc tam, kad bija secinājis, ka tie dublējas ar iepriekš iesniegtajiem dokumentiem.

51 Savās atbildēs uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem Parlaments precizēja, ka daži no strīdīgajiem dokumentiem ir bijuši identiski tiem, kas jau bija tā rīcībā, citi dokumenti nav bijuši saistīti ar izskatāmajiem medicīniskajiem jautājumiem un, visbeidzot, vēl citi ir saturējuši līdzīgu informāciju, proti, šajos dokumentos, lai gan tie nebija identiski jau tā rīcībā esošajiem dokumentiem, ir bijusi atspoguļota tā pati informācija un secinājumi kā dokumentos, kas jau bija tā rīcībā.

52 Parlaments norādīja, ka šī pēdējā minētā dokumentu kategorija, kurai, tā ieskatā, no medicīniskā viedokļa ir nozīme attiecībā uz ārstu komisijā izvirzītajiem jautājumiem, netika ņemta vērā tikai tiktāl, ciktāl šajos dokumentos nav jaunas medicīniska rakstura informācijas salīdzinājumā ar dokumentiem, kas jau ir ietverti iestādes sagatavotajos lietas materiālos.

53 No šiem elementiem izriet, ka Parlaments par dokumentiem, kurus prasītājs ir iesniedzis savu lūgumu atzīt attiecīgās slimības arodizcelsmi pamatojumam, ir veicis medicīniska rakstura vērtējumu, saskaņā ar kuru atsevišķu šo dokumentu saturs no šī viedokļa ir līdzīgs citu lietas materiālu saturam. Šī vērtējuma medicīnisko raksturu apstiprina pats Parlaments, kurš norādīja, ka ir lūdzis iestādes ārstu apstiprināt tā izvēli.

54 Šajā ziņā pretēji tam, ko apgalvo Parlaments, tā uzdevums noteikt ārstu komisijai uzticētās pilnvaras tam neļauj izvērtēt, vai dokumentiem – kurus apdrošinātā persona ir iesniegusi slimības arodizcelsmes atzīšanas procedūrā – ir medicīniska nozīme, kad šī persona lūdz ārstu komisiju sniegt atzinumu par iecēlējinstitūcijas lēmuma projektu.

55 Proti, ja apdrošinātā persona vai tās tiesību pārņēmēji lūdz ārstu komisiju sniegt atzinumu, iestādes vienīgais uzdevums ir pārliecināties par tai uzticētajām pilnvarām. Saskaņā ar šīm pilnvarām šajā komisijā vēršas ar medicīniska rakstura jautājumiem, kurus ir izvirzījis apdrošināto personu pārstāvošais ārsts un kuri attiecīgā gadījumā ir izvirzīti citos attiecīgajos medicīniskajos atzinumos Noteikumu par apdrošināšanu 22. panta 2. punkta izpratnē, kurus saskaņā ar šo noteikumu 20. panta 2. punktu ir iesniegusi apdrošinātā persona. Šajā ziņā nosūtītajos medicīniskajos atzinumos, kurus, iespējams, sagatavo citi ārsti, nevis ārsts, kurš pārstāv apdrošināto personu ārstu komisijā, ir precizēti medicīniskie jautājumi, kurus šie ārsti plāno izvirzīt, lai apstrīdētu iecēlējinstitūcijas lēmuma projektu, kas pieņemts, pamatojoties uz iestādes ārsta slēdzieniem. Noteikumu par apdrošināšanu 22. panta 2. punktā ietvertā atsauce uz attiecīgajiem medicīniskajiem atzinumiem, kas nodoti saskaņā ar šo pašu noteikumu 20. panta 2. punktu, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka ar to iestādei, kuras uzdevums ir pārliecināties par ārstu komisijai uzticētajām pilnvarām, tiek piešķirtas tiesības no pārējiem atzinumiem nošķirt tikai tos atzinumus, kuriem, tās ieskatā, ir nozīme, lai tos nodotu šai komisijai, ar nosacījumu, ka Noteikumu par apdrošināšanu 22. panta 3. punkta pirmajam teikumam netiek atņemta tā lietderīgā iedarbība. Saskaņā ar Noteikumu par apdrošināšanu 20. panta 2. punktu iesniegtie medicīniskie atzinumi šo noteikumu 22. panta 2. punkta izpratnē ir tie, kuru iesniegšanu iestādes

norīkotajam ārstam vai ārstiem apdrošinātā persona vai tās tiesību pārņēmēji ir uzskatījuši par lietderīgu Noteikumu par apdrošināšanu normu piemērošanas mērķiem. Tādējādi tikai apdrošinātā persona vai tās tiesību pārņēmēji var izvērtēt, vai attiecīgajiem medicīniskajiem atzinumiem ir nozīme.

56 Līdz ar to, lemjot par medicīniska rakstura jautājumiem, lai sagatavotu ārstu komisijas rīcībā nododamos lietas materiālus, Parlaments ir pārsniedzis savas kompetences robežas un ir kaitējis ārstu komisijas darba tiesiskumam.

57 Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka ārstu komisija ir varējusi pārbaudīt visus pieejamos dokumentus, kuri var būt noderīgi tās vērtējumam Noteikumu par apdrošināšanu 22. panta 3. punkta izpratnē, kā tas ir interpretēts judikatūrā iepriekš 45. punktā atgādinātajā nozīmē.

58 No tā izriet, ka ārstu komisija veica savu uzdevumu prettiesiskos apstākļos, tādējādi atzinumos, kurus tā pēc sava darba pabeigšanas nosūtīja iecēlējinstitūcijai, ir pieļauti pārkāpumi.

59 Šajā ziņā netiek apstrīdēts, ka tie strīdīgie dokumenti, kuros, kā uzskata Parlaments, bija ietverta informācija, kas bija līdzīga tai, kura jau bija nodota ārstu komisijai, bija pieejami šīs komisijas darba procesā. Tāpat netiek apstrīdēts, ka šo dokumentāciju veidoja tostarp dažādu ārstu sagatavoti medicīniski atzinumi, kuros tie bija secinājuši, ka attiecīgajai slimībai ir arodizcelsme, un dažādi *JSIS* saskaņojumi attiecībā uz prasītāja ārstēšanu. Tā kā šie dokumenti acīmredzami ietvēra informāciju attiecībā uz patoloģijām, no kurām cieta prasītājs, nevar izslēgt – ja ārstu komisija būtu varējusi izvērtēt šos dokumentus un attiecīgā gadījumā tos ņemt vērā, šie secinājumi varēja būt citādi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1997. gada 15. jūlijs, R/Komisija, T-187/95, EU:T:1997:119, 57. punkts).

60 Tā kā apstrīdētie lēmumi tika pieņemti, pamatojoties uz ārstu komisijas atzinumiem, tajos ir pieļauti procesuālie pārkāpumi, kas pamato to atcelšanu.

61 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmā pamata trešā daļa ir jāapmierina.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

1) Atcelt Eiropas Parlamenta 2018. gada 7. augusta lēmumus, ar kuriem ir noraidīti 2016. gada 15. un 28. jūlija lūgumi atzīt AW slimības arodizcelsmi.

2) Parlaments atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

da Silva Passos Reine Truchot

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 28. maijā.

[Paraksti]